

دايكم !

دایکم .. صبر له ووتی به .. دایکم
 له وه نه چتی
 بووتی به کورچي پاییز ..
 به شور به به لار زوکی
 که نام چوختی له ووتی دایکم
 دایکم .. صبر له ووتی به .. دایکم
 معه نه زانم نه منستاکه
 له نام بوولتی غور به ته
 بووه به نامو
 راه تگی بی زه تگی گرنوه ..
 بوونی بی بوونی گرنوه ..
 «ته نیایی» بووه به کچی و
 «ناموئی» بووه به کورچی و
 تازه نام نه وه دایکم !

ده فتی به بی به گوجانندی ده مته وه
 خاوه .. نامو دتتو و وکتوو خه و تکی زه رده نه
 په یاد نه بی و هتاه سوار هر وکت دایکم
 له به به کویله پاییز دانه نیستی
 ته ز بیله کدی له باخانی موفعی موری
 ده نه هتیی و ، چاو نه برته گرتی نارینی
 له وساته را هر دای وه مکتی بون و به به
 یادگار ، له به ووری دور وه ، زور دور وه
 بو نه و دینی ، به بی نه وه ی بی بزانی
 زه رده خه نه بیگ نه بگری و به بی نه وه ی بی بزانی
 چهند دتو تکی به گگردان دینه خوارتی و
 خه و ته ر نه بی
 ته و هتاسی
 تا نه و کاتدی زه رده به بی ده مته خوشکی
 ده مکتی نه خاتمه به شانی و تانه و ساتی
 به برو کدی به نه هر تی هر به که
 دانه چله کتی !

سهمانه
 کونای قایسی ۲۰۱۱

«...»

۱۳۸۳

